

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De corporali & spirituali creatura quomodo sit multiplex, & non simplex. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

hoc naturæ propriæ, sed Dei gratiæ. Et ideo solus Deus, ut ait Apostolus, habet immortalitatem, qui non cuiusquam gratia, sed natura sua nec potuit, nec potest aliqua conversione mutari, nec potuit, nec poterit aliqua mutatione peccare. Proinde, ut ait Augustinus in 1. l. de Trin. Substantiam Dei sine ulla sui commutatione mutabilia facientem, & sine vilo suo temporali motu temporalia createm, intueri & nosse, licet sit difficile, oportet. Vere ergo ac proprie incommutabilis est sola diuinitatis essentia, quæ sine sui mutatione cunctas condidit naturas.

Hic de simplicitate.

EADEMOQUE sola proprie ac vere simplex est,

Quare creatura sit multiplex & non simplex.

Cap. 6.

Hic de corporali ostenditur quare sit multiplex

ubi nec partium, nec accidentium, nec quarumlibet formarum ulla est diuersitas, siue variatio vel multitudo. Ut autem scias quomodo simplex sit illa substantia, te docet Augustinus in 6. l. de Trin. Animaduerte primo, quare omnis creatura sit multiplex, & nullo modo vere simplex & primum de corporali, postea de spirituali creatura. Corporalis utique creatura ex partibus constat, ita ut sit ibi aliqua pars minor, alia maior, & maior sit totum quam quælibet pars & in vnoquoque corpore aliud est magnitudo, aliud color, aliud est figura. Potest enim immutata magnitudine manere idem color: & eadem figura: & colore mutato manere eadem figura, & eadem magnitudo, ac per hoc multiplex esse convincitur natura corporis: simplex autem nullo modo.

Hic de spirituali creatura ostenditur quomodo sit multiplex, & non simplex.

Ex eodem lib. 6. c. 1. eo de continuo.

CREATURA quoque spiritualis: ut est anima in comparatione quidem corporis est simplex sine comparatione vero corporis, est multiplex & non simplex, quæ ideo simplex dicitur respectu corporis, qui mole non diffunditur per spatium loci, sed in vnoquoque corpore & in tota anima est, & in qualibet eius parte tota est. Et ideo cum sit aliquid in quauis

exi-

Exiguaparticula corporis, & sentiat anima, quavis non fiat in toto corpore, illa tamē tota sentit, quia totam non latet. Sed tamē nec in ipsa tota anima vera simplicitas est. Cum n. aliud sit artificiosum esse, aliud inertē, aliud acutū, aliud memorē, aliud cupiditas, aliud timor, aliud letitia, aliud tristitia: possintq; hæc & alia huiusmodi innumera-bilia in animæ inveni natura, & alia sine aliis, & alia magis alia min⁹: manifestum est nō simplici, sed multiplicem esse naturā. nihil n. simplex mutabile est: omnis autē creatura mutabilis est: nulla ergo creatura vere simplex est. De⁹ vero et si multiplex dicatur, verē tamē & sūmē simplex est, dicitur n. magnus, bon⁹, sapiēs, beatus, verus, & quicquid aliud non ind. gnē dici videtur: sed eadē magnitudo eius est quæ sapiētia, Non n. mole magn⁹ est, sed virtute, & eadem bonitas eius est, quæ sapiētia, & magnitudo & veritas; & nō est ibi aliud ipsum beatum esse, & aliud magnum, aut sapientem, aut verum aut bonum esse, aut omnino esse.

Cap. 7. eiusdem l. cont. nro.

Quomodo Deus simplex est.

Qualiter Deus cum sit simplex, multiplex tamen dicatur.

E

Hic diligenter notandū est cum dicat Aug. solū Deū vere simplici esse, cur dicat eundē multipliciter dici? Sed hoc nō, ppter diversitatem accidētium vel partium dicit, sed propter diversitatē ac multitudinem nominū quæ de Deo dicuntur: quæ licet multiplicia sint, vnum tamē significant, scil. diuinā naturam. Hæc n. non ita accipiuntur, cum de illa incommutabili æternaq; substantia incōparabiliter simpliciore quā est humanus animus, dicuntur, quemadmodum cum de creaturis dicuntur. Vnde Aug. Li. 6. de Trin. Deo, inquit, est hoc esse, quod est fortem esse, vel sapiētem esse, vel iustum esse, & si quid de illa simplici multiplicitate, vel multiplici simplicitate dixeris, quo substantia eius significetur: Humano autē animo nō est hoc

Cap. 4.

Ibidem paulo inferius.

D 2 esse